

Plenum

Måndag 19.12.2016 kl. 12.01—0.32

7. Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av miljöskyddslagen

Regeringens proposition RP 128/2016 rd
Utskottets betänkande MiUB 20/2016 rd

Andra behandlingen

Förste vice talman Mauri Pekkarinen: Ärende 7 på dagordningen presenteras för andra behandling. Innehållet har godkänts i första behandlingen och lagförslaget kan nu antas eller förkastas.

Debatt

0.03 **Riitta Myller sd:** Arvoisa puhemies! Aivan ensiksi esitän, että tämä lakiehdotus hylätään vastalauseen 2 mukaisesti.

Tämä hallituksen esitys on ongelmallinen muun muassa kansalaisten tasavertaisuuden, lainsäädännön ja ympäristöhallinnon uskottavuuden, ennakoitavuuden, selkeyden sekä ympäristö- ja terveysnäkökohtien näkökulmasta. Jatkuvat lainsäädännön muutokset ovat heikentäneet ympäristöhallinnon uskottavuutta. Käytännön työssä se on näkynyt niin, että neuvoihin, määräyksiin ja kehotuksiin suhtaudutaan välinpitämättömästi. Kyseessä on siis jätevesilainsäädäntö, jota on jo kolmeen kertaan muutettu ja määräaikoja pidennetty. Monet ovat tehneet ne velvollisuudet, jotka tähän lainsäädäntöön ovat sisältyneet, mutta kun tästä on jatkuvasti pidetty ääntä ja valitettu, on tullut ihmisille sellainen käsitys, että lainsäädäntöä voidaan näin vain muuttaa. Kuitenkin on muistettava, että ne epäkohdat, jotka ihmiset ovat kokeneet, että tähän liittyvät — että liiallisiin puhdistustoimiin on jouduttu sellaisilla alueilla, jotka eivät välttämättä sitä vaadi, tai on ollut hyvin vähäiset puhdistusvaateet — nämä ongelmat voidaan jo nykylainkin perusteella ratkaista.

Erilliset ongelmat liittyvät siihen, josta valiokunta kokonaisuudessaankin oli hyvin pitkälle sitä mieltä, että tämä 100 metrin matka ei sovi tähän lainsäädäntöön, vaan purkupuut-ken päästä tuo mittausta pitää suorittaa. (Puhemies koputtaa) — Tulen sinne. (Puhuja siirtyi puhujakorokkeelle)

Ensimmäinen varapuhemies Mauri Pekkarinen: Tervetuloa.

Kiitos, puhemies! Yllättävän paljon aikaa menee, vaikka luulee muutaman sanan sanovansa.

Muutamia tällaisia aivan käytännön ongelmia, mitkä tulivat esille myöskin valiokunnan kuulemisissa, ja hyvin laajaa kannatusta sai sen ongelman ratkaiseminen, että mitattaisiin

Punkt i protokollet PR 137/2016 rd

likaveden tulo purkuputken päästä eikä talon seinästä. Jostain syystä kuitenkin valiokunnan enemmistö ei tätä muutosta suostunut tekemään.

Ongelmalliseksi myöskin yksilöiden kannalta tulee se laajennus, joka tässä lakiehdotuksessa on sen suhteen, kenelle kunta voi poikkeuksia antaa tässä lainsäädännössä. Tämä on hyvin laaja ja lavea poikkeusmahdollisuus, kun pienituloisuus tai jäteveden vähäinen määrä, molemmat erikseen, voivat olla tämän poikkeuksen aiheuttajana. Tämä tulee näkymään niin, että kunnat hyvin eri lailla soveltavat tätä lain tulkintaa.

Vielä ehkä sellainen vaikeimmin ymmärrettävä asia tässä on se, että kun olemme ymmärtäneet, että hallituksen piiristä on tullut paljon esityksiä sen suhteen, että kunnat voivat entistä enemmän päättää kunnassa olevista asioista, niin tässä mennään päinvastoin. Kunta ei saa tehdä tiukempia ympäristönsuojelusäädöksiä kuin mitä laki sanoo. Voisin kuvitella, että tässä perusteluina käyttäisimme sitä, että kunnassa tiedetään paremmin kuin valtakunnan tasolla se, missä nämä ongelmat esimerkiksi vesiensuojelun osalta kullakin alueella ovat.

Näistä syistä olen sitä mieltä, että nykyinen laki, kun meillä on riittävät resurssit neuvontaan, on edelleenkin käypä eikä tätä muutosta tarvita.

0.08 Eeva-Maria Maijala kesk: Arvoisa puhemies! Olen erittäin tyytyväinen nyt ympäristövaliokunnan antamaan mietintöön tästä haja-asutuksen jätevesien sääntelystä. Tämän mietinnön pohjalta eduskunnan on hyvä tehdä lopullinen päätös nyt sitten tästä asiasta. Maalaisjärki voitti, ja esitys vastaa maaseutuväestön odotuksia, ja myöskin ympäristölle tämä on erittäin hyvä päätös. Minä olen tyytyväinen, että asian käsittelyssä aiemmin tehdyistä virheistä on opittu. Kiitos kaikille niille ihmisille, jotka jaksoivat pitää ääntä sääntelyn epäkohdista kuluneitten vuosien aikana. Toimin hallituspuolueitten vastaavana ympäristövaliokunnassa ja voin sanoa, että kyllä vielä valiokunnassakin asiasta käytiin kovaa väantöä. Minä olen tyytyväinen, että nämä yksityiskohdat saatiin hiottua semmoisiksi, että kohtuuttomia seurauksia ei pitäisi nyt enää tämän jälkeen syntyä.

Käyn nyt sitten läpi tärkeimmät kohdat tästä mietinnöstä.

Eli jos kiinteistö sijaitsee enintään 100 metrin päässä vesistön rannasta tai tärkeillä pohjavesialueilla, niin perustason puhdistusvaatimus tulee täyttää 31.10.2019 mennessä. Sen sijaan muilla alueilla kiinteistökohtaisen jätevesijärjestelmän tehostaminen tulee tehdä vasta silloin, kun kiinteistöllä tehdään suurempi korjaus- tai muutostyö. Tämä sääntely on myöskin teknologianeutraali eikä määrää mitään tiettyä laitetta tai menetelmää käsittelyjärjestelmäksi.

Kunnan ympäristösuojeluviranomainen voi hakemuksesta myöntää viiden vuoden poikkeuksen alle 100 metrin päässä vesistöstä olevalle kiinteistölle. Kunnilla on suuri harkintavaltia poikkeusten myöntämisessä. Jokainen tapaus on erilainen, eikä tarkkoja rajoja voi sen vuoksi määrätä. Poikkeamisen myöntämisen edellytyksiä on lievennetty muuttamalla poikkeusperusteet vaihtoehtoiksi. Poikkeus voidaan myöntää, jos ympäristölle aiheutuva kuormitus on pidettävä huomattavan vähäisenä tai vaihtoehtoisesti jos käsittelyjärjestelmän muuttaminen olisi kohtuutonta korkeiden kustannusten ja teknisen vaativuuden vuoksi. Kohtuuttomuutta arvioitaessa huomioidaan kiinteistön sijainti, kiinteistön haltijan ja kiinteistöllä asuvien ikä, varallisuus ja muu sosiaalinen asema, kuten sairaus tai työttömyys.

Joissain kunnissa on laadittu ympäristönsuojelumääräykset tiukemmista vaateista yli 100 metrin päässä vesistöstä oleville ennen vuotta 2004 rakennetuille kiinteistöille. Nämä

Punkt i protokollet PR 137/2016 rd

määräykset syrjäytyvät siihen saakka, kunnes kiinteistölle tehdään suurempi korjaus- tai muutostyö. On kuitenkin huomattava, että kunnan viranomaisille jää vastuu ja mahdollisuus puuttua nykyisen ympäristönsuojelulainsäädännön mukaisesti terveyshaittoihin tai ympäristön pilaantumisen vaaraan. Tällä varmistetaan, että kaikkialla huolehditaan jätevesistä asianmukaisesti.

Vesistöjemme suojelu on äärimmäisen tärkeä tavoite ja asia, mutta pienten yksityistalouksien rasittaminen kohtuuttomilla seurauksilla ei ole oikea tapa ympäristönsuojelun edistämiseen. Valiokunnassa tämä päätös syntyi äänin 10—4. Keskustan, perussuomalaisen ja kokoomuksen edustajat kannattivat mietintöä, kun taas opposition edustajat olisivat pitäneet nykyisen sääntelyn voimassa. Olen todellakin tyytyväinen, että hallituspuolueet yhtenäisesti kuulivat maaseudun asukkaiden huudon ja vastasivat siihen. (Timo Heinonen: Lopultakin!) — Lopultakin. — Ja nyt tämä laki näyttäisi olevan siinä kuviossa, että ainakin minulla on tämän kanssa hyvä olla, ja uskomme, että tämän mukaan me pääsemme nyt sitten eteenpäin, koska olennaista ja tärkeää on se, että kunnissa on tämän jälkeen todella paljon harkintavaltaa ja jokainen vastuunsa kokeva kunta ottaa käyttöönsä ympäristönsuojelulain mukaiset eri lainsäädäntökohdat, joilla voidaan puuttua siihen, jos siellä tilanne on semmoinen, että se tulee korjata.

0.13 Satu Hassi vihr: Arvoisa puhemies! Kannatan edustaja Myllerin tekemää hylkäys ehdotusta. En nyt lähde toistamaan kaikkia niitä asioita, mitä tuotiin esille lain ensimmäisessä käsittelyssä. Totean vain aivan erityiseksi ongelmaksi sen, että kunnilta viedään mahdollisuus säätää kunnallisia tiukempia normeja ennen vuotta 2004 rakennettujen talojen osalta sikäli, kun ne ovat kauempana kuin 100 metriä rannasta tai sitten eivät ole pohjavesialueella. Ympäristövaliokunnan mietinnössäkkin todetaan, että haja-asutusta on määrällisesti eniten Uudenmaan, Varsinais-Suomen ja Pohjanmaan alueilla, joilla paikallisten vesistöjen ekologisen tilan parantamisen tarve on suurin ja kuormituksen päätyminen vesistöön on todennäköisintä. Eli siis pidän todella valitettavana, että sellaisilla seuduilla, missä haja-asutus on paikoitellen melko tiivistä, kylämaista, kunnilta viedään mahdollisuus säätää tiukempia normeja kuin ennen vuotta 2004 valmistuneiden kiinteistöjen osalta.

0.14 Anders Adlercreutz r: Värderade talman! Edustaja Maijala totesi tuossa, että järjen ääni voitti ja että tämä on ympäristön kannalta hyvä ratkaisu, hyvä esitys. Vaikka miten yrittän, niin en kyllä pysty pääsemään samaan johtopäätökseen. Tässä puhutaan nyt niin kuin jätevesilaista. Jätevesi — tarkoituksen pitäisi kaiken järjen mukaan olla se, että keksitään keinoja, miten mahdollisimman iso osa jätevedestä saadaan otettua talteen, jotta se ei pääse luontoon. Jos pohtii vesistöjemme tilaa, niin hajakuormitushan on se suurin ongelma. Se on se, johon on vaikeinta päästä kiinni. Tämän esityksen mukaan 200 000 toimenpiteen arvioidaan jäävän tekemättä. Jokainen voi miettiä, onko tämä ympäristön kannalta hyvä asia.

Lainsäädännössä johdonmukaisuus on yleensä katsottu yhdeksi hyveeksi ja se, että ihmisiä kohdellaan tasavertaisesti. Tämän jätevesiasian kanssa johdonmukaisuus nyt ei ole ollut aivan huipussaan aina. Tätä on muutettu monta kertaa ja nyt muutetaan vielä kerran. Se viittaa siihen, että tulevaisuudessa, jos jotain esityksiä tulee, jos asetetaan joitain vaatimuksia, jokainen voi olettaa, että niistä luovutaan parin vuoden kuluttua ja jos jätän ne täyttämättä, silläkään ei ole niin väliä. Tasavertaisuuden osalta voidaan todeta, että ne, jotka asiansa hoitivat, ovat nyt tässä huonommassa asemassa, mutta yhteiskunta tietenkin kiittää.

Punkt i protokollet PR 137/2016 rd

Tämä 100 metrin raja, se, että etäisyys määritellään ulkoseinän mukaan, on yksi näistä aivan päättömimmistä kohdista tätä lakia. Siinä on yhtä paljon yhteyttä realiteetteihin kuin vaikka pihakeininun paikalla tai verhojen värillä. Sillä ei ole mitään tekemistä sen kuormituksen kanssa. Minun mielestä on pöyristyttävää, että esitys ei määrittele rajaa sen purkuputken etäisyyden pohjalta. (Puhemies koputtaa) Millään muulla ei ole mitään relevanssia tämän koko asian kanssa, ja olen kyllä syvästi pettynyt esitykseen näiltä osin.

Sen lisäksi tämä puuttuu kuntien itsemääräämisoikeuteen, ihan niin kuin edustaja Hassi tuossa totesi, (Puhemies koputtaa) ja voin sanoa, että ei se varmaan keskustan peruseräpäätösten mukaista ole eikä edistä normien purkuakaan. — Kiitos.

0.17 Timo Heinonen kok: Arvoisa puhemies! Tämä on itse asiassa yksi harvoja päätöksiä, joita eräs varsin lyhytaikaiseksi jäänyt hallitus ehti tehdä, mutta liian kauan tämä asetus oli voimassa. Yli 13 vuotta sitten tämä asetus tehtiin, ja vaikka edellinen puhuja RKP:stä tätä puolustikin kovasti, niin silloinen RKP:läinen ympäristöministeri Jan-Erik Enestam on kuitenkin jo itsekin myöntänyt sen, että häntä, käyttiköhän hän tätä muotoa, höynäytettiin tässä asiassa, että harvoin hän laittaa syytä virkamiesten piikkiin, mutta tässä asiassa näin hän totesi.

Lähtökohtaisesti on ollut erikoista, että tuolloin vuonna 2003 tämäntasoisista sääntelyä on tehty asetuksella. Tämä olisi ehdottomasti pitänyt tehdä laintasoisesti ja esimerkiksi niitä kierroksia, joista nytkin on puhuttu perustuslain ja muiden näkökulmasta, käydä huolella läpi eikä sillä tavalla kuin tämä laki aikanaan tehtiin.

Yli 13 vuotta ihmiset ovat näitä toimenpiteitä tehneet ja satoja toimimattomia, satoja turhia investointeja — ja satoja, jos ei tuhansia, huijattujakin suomalaisia. On onni, että tässä nyt on kääntynyt myös keskusta tämän korjausliikkeen taakse. Itse tätä pidin esillä jo siellä ensimmäisellä eduskuntakaudellani vuosina 2008—2009, mutta silloin tässä ei saatu korjausta aikaan, ja lähes 10 vuotta on siitäkin jo kulunut. Nyt onneksi tämä ministeri Tiilikaisen johdolla saadaan järjeistettyä ja huolehdittua tehokkaammin ja järkevämällä tavalla näistä vesistä. Meillä on paljon isompia ympäristöasioita hoidettavana kuin näiden mummonmökkien (Puhemies koputtaa) pienet päästöt, joista ei itse asiassa ole minkäänlaista haittaa ympäristölle.

0.19 Eeva-Maria Maijala kesk: Arvoisa puhemies! Edustaja Heinosen puheenvuoroon on hyvä jatkaa. Ensinnäkin meillä on todellakin paljon isompia ja merkittävämpiä asioita ympäristön puolella, joihin meidän pitäisi tosissaan puuttua, että me saisimme ympäristön tilannetta parannettua ja Itämeren tilannetta parempaan, mikä se tällä hetkellä on.

Ensinnäkin näihin muutamiin asioihin, mitä me valiokunnassakin käsitelimme hyvin paljon: Käytiin keskustelua, onko se rakennuksen seinästä sata metriä vai purkuputken päästä, ja tulimme siihen päätökseen, että 100 metriä seinästä, koska se ei ole aina todellakaan varmasti tiedossa, missä kohtaa se purkuputken pää on. Me emme halunneet siihen ensimmäistäkään epäselvyyttä, että aletaan kiistelemään siitä, missä kohtaa joku on olemassa. Seinä on hyvin selkeästi tietyssä paikassa olemassa. (Anders Adlercreutz: Sillä ei ole mitään relevanssia!)

Sitten toinen asia on se, että oli puhetta näistä, että monissa kiinteistöissä on tehty jo näitä korjauksia. On hyvä asia, että korjauksia on tehty, ja monessa kiinteistössä, vaikka ne ovat yli 100 metrin päässä rannasta, tullaan jatkossakin tekemään niitä korjauksia, koska

Punkt i protokollet PR 137/2016 rd

jokainen vastuunsa tunteva ihminen, silloin kun ympäristöä ollaan pilaamassa tai jotakin ongelmaa on olemassa, korjaa ne ilman muuta.

Sitten, onko kunnalla mahdollisuus puuttua tähän tilanteeseen? Kun toimin kunnassa maaseutu- ja ympäristösihteerinä, niin ympäristösihteerinä jo puutuinkin siihen tilanteeseen, että kun selvästi pilattiin vettä, niin koska ympäristönsuojelulain mukaisesti veden pilaaminen on kielletty, ympäristön pilaaminen on kielletty, niin silloin puutuinkin siihen tilanteeseen ja sanoin, että sakokaivosta ei saa mennä jätevesiä sellaisenaan suoraan vesistöön. Eli siinä vaiheessakin, jos purkuputken pää on väärässä paikassa tai jos se muuten aiheuttaa ympäristön pilaantumista, niin kunnassa voidaan puuttua siihen tilanteeseen.

Sama asia on kyseessä myöskin silloin, kun on tiheämpi rakennuskokonaisuus, kylämainen asutustihentymä. Jos siinä näyttää tilanne siltä, että ympäristöä pilataan, niin ilman muuta silloin kunnan ympäristöviranomaisten tulee puuttua tähän tilanteeseen. Ja minkä takia tätä muutosta nyt alettiin tekemään? Tätä muutostahan on odotettu koko ajan. Suurimmassa osassa Suomea ei ole koko aikana kuviteltukaan, että tästä tulee pysyvä tilanne, ja on odotettu, että joku porukka tulisi ja laittaisi tämän asian järkevästi. Sen jälkeen on todellakin järkevää, että tähän kohtaan, kuivaan maahan, silloin kun on riittävän kaukana rannasta, ei mitään korjaustoimenpiteitä tarvitse alkaa tekemään. Ei kukaan kuvitellutkaan sitä, että jos on esimerkiksi kilometri matkaa vesistöön ja on hyvät imeytyskentät olemassa mutta ne eivät vastaa justiinsa tätä säädöstä, niin siinä olisi todellisuudessa ollut mitään järkeä alkaa toimenpiteitä tekemään.

Nyt sitten kun puhutaan kuntien määräysoikeudesta, että onko kunnilla määräysoikeutta, niin kunnilla todellakin on tämän jälkeen paljonkin määräysoikeutta. Ja onko kuntien edun mukaista? On kuntien edun mukaista, sillä kunnat ovat hyvin erilaisia. Esimerkiksi kotikuntani Savukoski siellä Itä-Lapissa: se maaperä on hyvin imevää, on sorapitoista maata ja hyvin imeytyskentäksikin sellaisenaankin toimiva maaperä. Kun taas tällä alueella on hyvin paljon savimaita, ja savimaa-alueella täytyy tehdä hyvin paljon tiukempia toimenpiteitä mitä meidän alueella. Suomi on erilainen. Otetaan se huomioon ja tehdään ratkaisut sitten sen mukaan, miten Suomessa on.

Vielä lopuksi: Kuinka monen pitää alkaa toimenpiteisiin? Hyvin monella kiinteistöllä tämä asia käytännössä on jo kunnossa. Elikkä siis tärkeintähän oli se, paljonko on se puhdistusvaade, koska teknologianeutraalisti toimitaan tässä asiassa, ja vain niitten tarvitsee alkaa toimenpiteisiin, joitten puhdistusvaatimus ei täyty.

0.24 Riitta Myller sd: Arvoisa puhemies! Sitähän tietysti itse kukin mietti aikoinaan, että minkälaista tulkintaa tästä laista haluttiin aikaansaada, kun täällä puhuttiin sadoista toimimattomista laitteista. Kyse on ennen kaikkea siitä, että on oikeaa tietoa, on neuvontaa ja opastusta. Jossain vaiheessa näytti todella, että tästä tehtiin ikään kuin rahastusväline joillekin, kun esimerkiksi jo on nykyisin mukaan todellakin mahdollista se, että tällaiset mummonmokit, joissa on yksi kaksi asukasta, eivät vaadi minkäänlaisia toimenpiteitä.

Mutta jokainenhan tietää, että kysymyksessä on myös meidän oma ympäristömme, oma asuinympäristömme, jonka terveydestä tietysti olemme huolestuneita, ja sen mukaan pitää myöskin toimia. Vedottiin siihen, että kunnan ympäristöviranomaisten pitää puuttua, jos ongelmia tulee. On aika monta kuntaa jo, joissa ei ole kunnan ympäristöviranomaista tai jos on, se on ehkä yhdellä kolmanneksella tai yhdellä neljänneksellä. Varsinkaan sellaisia ammattitaitoisia virkamiehiä ei enää juurikaan ole kuin suurimmissa kunnissa.

Punkt i protokollet PR 137/2016 rd

Eli tässä on nyt tämän lainsäädännön osalta ennen kaikkea ollut kysymys siitä, että alkuun tulkittiin liian tiukasti laitevalmistajien näkökulmasta ja sitten saatiin aikaan tällainen yleinen ajatus siitä, että kun tarpeeksi kritisoidaan, niin sitten mitään ei tarvitse tehdä. Nyt olen todella huolissani nimenomaan siitä, että kunnilta viedään oikeus päättää oman alueensa asioista.

0.26 Satu Hassi vihr: Arvoisa puhemies! Edustaja Heinonen puhui vähättelevästi mummonmökeistä, eikä hän todellakaan ole ainoa poliitikko, joka näistä mummonmökeistä on tässä yhteydessä puhunut. Haluan nyt vain kuitenkin muistuttaa siitä, että meidän vesistöjemme fosforikuormituksesta haja-asutus on heti maatalouden jälkeen seuraavaksi suurin. On arvioitu, että kaksi vuotta sitten 13 prosenttia fosforipäästöistä vesistöihin tuli haja-asutuksesta. Siis noin joka seitsemäs fosforitonni rehevöittämään, ruokkimaan sinilevää ja muita leviä ja mikrobeita vesistöissä on peräisin haja-asutuksesta. Tämä ei ole ihan vähäinen asia.

Vielä tästä kuntien oikeudesta, jonka hallitus nyt vie, asettaa tiukempia määräyksiä myös ennen vuotta 2004 rakennettujen kiinteistöjen osalta. Edustaja Maijala on siinä ihan oikeassa, että olot ovat erilaisia eri puolilla Suomea, maaperät ovat erilaisia, ja juuri siksi olisi ollut perusteltua säilyttää kunnilla tämä mahdollisuus. Toki jää se jälkivalvonnan ja yksittäisiin kiinteistöihin kohdistuvien määräysten mahdollisuus, johon edustaja Maijala viittasi, mutta byrokratian purkamista se nyt ei ainakaan ole, että kunnalla ei ole mahdollisuutta asettaa tiettyjä vaatimuksia kylämaiselle asutukselle alueellaan ja sen sijaan joudutaan sitten valvomaan ja mittaamaan ja asettamaan määräyksiä kiinteistökohtaisesti.

0.28 Eeva-Maria Maijala kesk: Arvoisa puhemies! Edustaja Myllerille ensinnäkin, kun sanoitte, että on monta kuntaa, joissa ei ole ympäristönsuojeluviranomaista: jokaisessa kunnassa tulee olla ympäristönsuojeluviranomainen, ja hyvin monissa kunnissa näitä tehtäviä on yhdistetty sillä tavalla, että on olemassa yksi asiat hallitseva ympäristönsuojeluviranomainen ja hän hoitaa monen kunnan alueet, jolloin tämä asia on todellakin hoidossa.

Ja sitten kun me tässä laissa nyt rajasimme sen, että on tarkemmin kohteena vain se, joka on alle 100 metrin päässä rannasta, niin me voimme keskittyä nyt sitten niihin kohteisiin ja asioihin, joissa tulee tehdä korjauksia. Samoin myöskin niissä kohteissa, jotka ovat nyt sitten niin sanottuja kuivanmaan alueita, missä on ongelmia, voimme keskittyä tarkastelemaan näitä kohteita, jos siellä on ongelmia. Niihin voidaan puuttua, eikä tarvitse alkaa byrokraattisesti katsomaan sitä, että jokainen siellä oleva kiinteistö joutuisi hakemaan erikseen poikkeuslupia. Elikkä minun näkemykseni mukaan tämä huomattavasti vähentää byrokratiaa tämän kokonaisuuden hoitamisessa ja voimme keskittyä sitten todellisuudessa ympäristön tilan hoitamiseen.

Sitten edustaja Hassi sanoi tästä, kuinka paljon maaseudulta tulee jätevettä ja paljonko se aiheuttaa ongelmia Itämerelle, niin onkin todella hyvä, että voimme nytten keskittyä katsomaan tarkemmin näitä kohtia, missä ne jätevesiasiat muodostuvat, mistä tulevat nämä ongelmat. Meillä on Suomessa vielä monta muutakin asiaa, näitä yksittäisiä kohteita, joita tulisi korjata ja tarkentaa, mutta katson, että tällä (Puhemies koputtaa) ei kyllä näitä ongelmia enempää aiheuteta, vaan enemmänkin minusta tuntuu, että tällä parannetaan kokonaisuustilannetta huomattavasti.

Punkt i protokollet PR 137/2016 rd

Ensimmäinen varapuhemies Mauri Pekkarinen: Ja viimeiseltä vaikuttava puheen-vuoro.

0.30 Timo Heinonen kok: Arvoisa puhemies! Nyt rima asetettiin kovin korkealle, mutta yritän ihan sellaista tavallista vähintään.

Arvoisa puhemies! Itse olen kyllä tottunut siihen, että suomalaiset haluavat pitää omista pohjavesistään, esimerkiksi omasta kaivostaan, hyvää huolta ja toisaalta siitä lähijärvestä ja lähivesistöstä. Eli kyllä tässä on tapahtunut merkittävä parannus — voisin puhua varmaan viime vuosista; vuosikymmenistä en uskalla puhua, mutta viime vuosista — että halutaan huolehtia siitä, että esimerkiksi oma vapaa-ajan asunnon taikka kodin kaivo pysyy puhtaana ja toisaalta sitten myös vaikkapa se lähijoki, lähijärvi taikka läheinen merenpoukama. Eli itse uskon siihen, että suomalaiset toimivat tässä vastuullisesti. Itse asiassa meillä on syntynyt niitä ongelmia tämän jätevesiasetuksen aikaan, että kun nyt tätä toimivaa perinteistä järjestelmää ei yhdessä välissä hyväksytty lainkaan, niin asiakkaille, ihmisille, myytiin toimimattomia hyvin teknisiä laitteita, jotka eivät toimi. Nyt on se tilanne, että he ovat siinä uskossa, että heillä on toimivat, hyvät laitteet siellä ja itse asiassa ne eivät toimi, vaikkapa sen myötä, että kuormat ovat erilaiset kuin siinä vaiheessa, kun laitteita on hankittu, ja niin poispäin.

Arvoisa puhemies! Minä en jää kaipaamaan vanhaa jätevesiasetusta.

0.31 Eeva-Maria Maijala kesk: Arvoisa puhemies! Kiitoksia erittäin kriittiselle oppositiolle. Teidän ansiostanne me saimme aikaiseksi semmoisen mietinnön, jossa on huomioitu myöskin hyvin paljon näitä teidän äskenkin esille tuomianne asioita, ja uskon, että näin yhteistyöllä me saimme aikaiseksi juuri sellaisen kokonaisuuden, mitä meiltä odotettiin ja mitä maaseudun väestö odotti. — Kiitos.

Riksdagen avslutade debatten och avbröt behandlingen av ärendet.